

Ο Καθρέφτης που... δεν σπάει!

Του Θανάση Κ.

Ο Ευάγγελος [#Βενιζέλος](#) διαμήνυσε δημόσια στον Αντώνη Σαμαρά, να εγκαταλείψει την τρέχουσα Πολιτική. Όπως έχει κάνει και ο ίδιος. Κι έστειλε αυτό το μήνυμα με... "πολλή αγάπη", όπως τόνισε.

Κι ο Αντώνης [#Σαμαράς](#) του απάντησε αμέσως, επίσης δημόσια, ότι οι δυο τους έχουν "διαφορετικές διαδρομές" και ότι ο ίδιος παραμένει "Παρών" και "Μάχιμος"!

Δηλαδή ο Αντώνης Σαμαράς απέρριψε την "παρότρυνση" του Ευάγγελου Βενιζέλου. Πάντα με "πολλή αγάπη", εννοείται... Αυτό το απλό περιστατικό, συνοψίζει με κάποιο τρόπο την παθογένεια του ελληνικού πολιτικού συστήματος...

* Πρώτον, όταν ένας πολιτικός έχει "αισθήματα αγάπης και εκτίμησης" για κάποιον άλλο πολιτικό, ό,τι έχει να του πει του το λέει προσωπικά και κατ' ιδίαν. Τον παίρνει τηλέφωνο ή τον συναντά και του το λέει... Δεν του το διαμηνύει δημόσια. Και μάλιστα σε ανύποπτο χρόνο, απαντώντας σε μια ερώτηση περίπου "στημένη". Όταν του το λέει δημόσια, ΔΕΝ το κάνει από "αγάπη". Το κάνει για να ακουστεί από κάποιους άλλους. Το κάνει για να συνταχθεί με αυτούς που ενοχλούνται από τις παρεμβάσεις του "φίλου" του.

Ο Ευάγγελος Βενιζέλος, χωρίς να παίρνει θέση επί της ουσίας όσων λέει ο Αντώνης Σαμαράς για την πολιτική της Κυβέρνησης (και την ανυπαρξία της Αντιπολίτευσης) στην πραγματικότητα ζήτησε από τον Σαμαρά να σταματήσει τις δημόσιες παρεμβάσεις του. Δηλαδή προσέφερε "υπηρεσίες" στους αντιπάλους του Σαμαρά. Ή μάλλον σε αυτούς που βλέπουν τον Σαμαρά ως "επικίνδυνο αντίπαλο". Κι εδώ ερχόμαστε στο δεύτερο:

Ένας πρώην Πρωθυπουργός είναι πρόσωπο που το δημοκρατικό μας σύστημα το σέβεται. Γι' αυτό και όταν κατεβαίνει υποψήφιος, εκλέγεται χωρίς σταυρό προτίμησης. Γι' αυτό και του δίνεται η δυνατότητα να μιλάει στη Βουλή όποια στιγμή θέλει, για όποιο ζήτημα θέλει, για όσο χρόνο θέλει...

Θεωρείται με άλλα λόγια, ότι από τη στιγμή που κυβέρνησε τη χώρα - για λογαριασμό όλων των Ελλήνων - έχει απόθεμα πείρας και σοφίας που καθιστούν την συμβολή του στον κοινοβουλευτικό διάλογο πολύτιμη, πέρα από κομματικές ιδιοτέλειες και σκοπιμότητες. Κι από τους διατελέσαντες εκλεγμένοι Πρωθυπουργοί της χώρας, ο Αντώνης Σαμαράς είναι μακράν ο πιο "παρεμβατικός" τα τελευταία χρόνια...

* Και εδώ είναι ίσως το πιο σημαντικό: οι παρεμβάσεις Σαμαρά - είτε αρέσουν είτε δεν αρέσουν, είτε συμφωνεί κάποιος είτε όχι - έχουν τρία χαρακτηριστικά που ΔΕΝ μπορούν να αμφισβητηθούν:

Πρώτον ορίζουν μια ατζέντα που ανεβαίνει σε όλο τον δυτικό κόσμο. Για θέματα όπως η λαθρομετανάστευση, η πράσινη μετάβαση και η εκτίναξη των τιμών Ενέργειας στα ύψη, η υποβάθμιση της ανταγωνιστικότητας, ο δικαιωματισμός και η woke κουλτούρα. Ειδικά στην Ελλάδα οι παρεμβάσεις Σαμαρά αφορούν επιπροσθέτως την αντιμετώπιση της Τουρκίας ως κράτος-Ταραξία της περιοχής.

Δεύτερον, οι απόψεις αυτές διατυπώθηκαν πλήρως από τον Αντώνη Σαμαρά σε ανύποπτο χρόνο, δηλαδή ΠΡΙΝ καταστούν πλειοψηφικό ρεύμα σε πολλές δυτικές δημοκρατίες. Και δικαιώθηκαν εκ των υστέρων. Παντού! Και εφ' όλης της ύλης...Μόνο που ο Σαμαράς διατύπωνε τις απόψεις αυτές δημόσια, πριν επανεμφανιστεί στο προσκήνιο ο Ντόναλντ Τράμπ στις ΗΠΑ, πριν ανέβη στην εξουσία η κα Μελόνι στην Ιταλία, πριν κερδίσουν την εξουσία δυνάμεις με παρόμοιες απόψεις στην Σουηδία, τη Φιλανδία και την Ολλανδία, πριν καταστεί πλειοψηφικό κόμμα η κα Λεπέν στη Γαλλία, πριν ανατραπεί ο κ. Σόλτς και οι Πράσινοι στην Γερμανία... Γι' αυτό και ο Σαμαράς δεν χρειάζεται να "ρίξει γέφυρες" προς αυτούς που κερδίζουν στην Δύση. Γιατί τα έλεγε αυτά από εδώ, όταν εκείνοι δεν υπήρχαν ακόμα στο προσκήνιο...

Τρίτον, οι απόψεις αυτές ορίζουν ένα πολιτικό χώρο, ο οποίος στην Ελλάδα είναι πλέον άνευ εκπροσώπησης, ενώ παντού αλλού εκπροσωπείται από κόμματα που είτε ήδη κυβερνούν, είτε ανεβαίνουν συνεχώς δημοσκοπικά και αυξάνεται η επιρροή τους.

Ενώ την ίδια στιγμή στην Ελλάδα εμφανίζεται ένα πρωτοφανές πολιτικό κενό εκπροσώπησης που φτάνει τα 2,5 εκατομμύρια δυνητικών ψηφοφόρων, οι οποίοι είτε δεν ψηφίζουν πια, είτε δηλώνουν ότι δεν τους καλύπτει κανένα από τα υφιστάμενα κόμματα.

Επομένως ο Σαμαράς με τις συστηματικές παρεμβάσεις του και την συνέπεια του, έχει καταστεί "επικίνδυνος" για το "πολιτικό σύστημα" που από-νομιμοποιείται συνεχώς (75% των πολιτών δηλώνουν σε δημοσκοπήσεις ότι η Ελλάδα είναι ή "μάλλον είναι" failed state!), ενώ ταυτόχρονα αποδεικνύεται όλο και πιο χρήσιμος για τη χώρα, αφού είναι ο μόνος που οι θέσεις του ευθυγραμμίζονται με τις διεργασίες παντού στον δυτικό κόσμο και επαληθεύονται από τα πράγματα. Χωρίς ο ίδιος να χρειαστεί να δηλώσει "νομιμοφροσύνη" προς κανένα... Το πολιτικό σύστημα προσπαθεί να τον σταματήσει, να τον φιμώσει, ή δυνατόν να τον θέσει στο περιθώριο.

Επί ΣΥΡΙΖΑ στήθηκε ολόκληρη σκευωρία σε βάρος του (όπως και σε βάρος του Βενιζέλου, βέβαια, καθώς και σε βάρος άλλων οκτώ πολιτικών προσώπων, όλων σχεδόν πρώην υπουργών της κυβέρνησης Σαμαρά). Η σκευωρία κατέρρευσε πανηγυρικά, αλλά κανείς από τους ηθικούς αυτουργούς δεν λογοδότησε...Επί Μητσοτάκη συγκαλύφθηκε πλήρως η σκευωρία της Novartis σε βάρος Σαμαρά.

Τελικά ο ίδιος ο Μητσοτάκης (που στηρίχθηκε αρχικά από τον Σαμαρά να νικήσει τον Τσίπρα), διέγραψε τον Σαμαρά, όταν οι απόψεις Σαμαρά άρχισαν να δικαιώνονται

πανηγυρικά (ειδικά με την εκλογή Τράμπ στις ΗΠΑ, ενώ η κυβέρνηση Μητσοτάκη κι όλο το πολιτικό σύστημα της Ελλάδας είχε πάρει θέση προεκλογικά εναντίον του Τράμπ)...

Και τώρα, όταν είδαν ότι δεν μπορούν πια να φιμώσουν τον Σαμαρά, ενώ το πολιτικό κενό στην Ελλάδα διευρύνεται συνεχώς (και τα τρία πρώην κόμματα εξουσίας παίρνουν μόλις 35% σε πρόθεση ψήφου!), αρχίζουν οι "παραινέσεις" προς τον Σαμαρά - "με πολλή αγάπη", βεβαίως, βεβαίως - να... πάψει να παρεμβαίνει!

Το "πολιτικό σύστημα" δεν τον αντέχει...

* Ο Ευάγγελος Βενιζέλος από την πλευρά του βρέθηκε εκτός τρέχουσας Πολιτικής, εκ των πραγμάτων δεν παρεμβαίνει και διάλεξε να μιλάει κάθε τόσο, για πράγματα όχι ασήμαντα και συχνά ενδιαφέροντα, αλλά που ΔΕΝ έχουν προφανή σχέση, ούτε με το πολιτικό σύστημα που καταρρέει, ούτε με τις ανατροπές σε όλο τον υπόλοιπο κόσμο, ούτε με τα υπαρξιακά προβλήματα που αντιμετωπίζει η χώρα, ούτε με τον κόσμο που βρίσκεται στους δρόμους.

Πρόκειται, όντως, για άλλη πορεία, άλλα διαδρομή. Δεν απαξιώνουμε κανένα. Αλλά οι παρεμβάσεις Σαμαρά είναι καίριες και επί της ουσίας, ενώ οι παρεμβάσεις Βενιζέλου είναι "εκτός" ...Δεν είναι "άχρηστες". Είναι απλώς "εκτός". Οι παρεμβάσεις Σαμαρά απειλούν το σύστημα, οι παρεμβάσεις Βενιζέλου είναι μάλλον "ανώδυνες" για το σύστημα. Πράγματι, οι πορείες τους είναι διαφορετικές τα τελευταία χρόνια. Εντελώς διαφορετικές...

Και η παραίτηση του Βενιζέλου προς τον Σαμαρά να μείνει κι αυτός εκτός, είναι παραίτηση ουσιαστικά να πάψει να "ενοχλεί" το σύστημα, που παραπαίει και απονομιμοποιείται συνεχώς.

* Αν ο Σαμαράς λέει "λάθος" πράγματα, θα μπορούσαν κάλλιστα να μην ασχολούνται μαζί του. Ένας άνθρωπος είναι. Τι έχουν να φοβηθούν από αυτόν; Τα Μέσα Ενημέρωσης τα ελέγχουν. Τους βουλευτές τους ζητούν να ΜΗ παρακολουθούν τις παρεμβάσεις του! Έλα όμως, που οι απόψεις του ΚΑΙ δικαιώνονται ΚΑΙ έχουν αυξημένη απήχηση στον κόσμο...Οπότε επιστρατεύουν κάθε τρόπο και κάθε πρόσωπο να του ζητήσουν να σιωπήσει.

Κυρίως γιατί ο Σαμαράς κυβέρνησε τη χώρα και η κριτική του σήμερα δείχνει τι θα μπορούσε να κάνει η χώρα - και ΔΕΝ το κάνει - ποια θα μπορούσε να ήταν η θέση της σήμερα - και ΔΕΝ είναι...Και για ένα λόγο ακόμα: Γιατί ο Σαμαράς συνεργάστηκε με όλους αυτούς που τον αποδοκιμάζουν σήμερα. Οι οποίοι - όταν έφυγε ο Σαμαράς - απέδειξαν πόσο "τοξικοί" είναι και μεταξύ τους.

Η τελευταία συνεδρίαση της Βουλής για την "πρόταση δυσπιστίας" κατά της κυβέρνησης, έδειξε μια σειρά από μανιασμένα ανθρωπάκια να... αλληλοβρίζονται. Κι απέναντι τους ο ίδιος ο Σαμαράς παρατήρησε πως όταν τσακωνόμαστε μεταξύ μας για το ποιος είναι... "χειρότερος" τότε δικαιώνουμε την απογοήτευση του κόσμου, που βρίσκεται στους δρόμους και φωνάζει "δεν έχουμε Οξυγόνο".

Τους μίλησε για την ουσία της Πολιτικής που αποσιωπούσαν. Τους είπε: κανείς μας δεν περισσεύει, αλλά πρέπει να τα αλλάξουμε όλα.

Τους μίλησε αυστηρά και επί της ουσίας, αλλά τους μίλησε ενωτικά. Κι αυτή του την παρέμβαση θέλουν να την σταματήσουν. Να τη φιμώσουν. Και επιστρατεύουν λιτούς και δεμένους. Ακόμα και τον Βαγγέλη Βενιζέλο...

Τελικά ο Σαμαράς απέδειξε ότι μπορεί να συνεργαστεί με τους πάντες, μπορεί να συγκρουστεί με τους πάντες, αλλά όσοι τον πολεμούν δεν μπορούν να συνεννοηθούν μεταξύ τους για ΤΙΠΟΤΑ!

Το μόνο που τους ενώνει είναι η "αντιπάθειά" τους προς τον Αντώνη Σαμαρά. Αλλά από εκεί και ύστερα τσακώνονται μεταξύ τους για τα ΠΑΝΤΑ! Το πρόβλημά τους ΔΕΝ είναι ο Αντώνης Σαμαράς. Το πρόβλημα τους μπορούν να το δουν εύκολα κοιτάζοντας απλώς στον... καθρέφτη τους.

Ο Σαμαράς τους βάζει τον καθρέφτη μπροστά στα πρόσωπά τους. Και αυτό που βλέπουν ΔΕΝ τους αρέσει. Γι' αυτό και προσπαθούν να σπάσουν τον καθρέφτη. Αλλά ΔΕΝ σπάει...